



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus  
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum  
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:  
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

**Calepino, Ambrogio**

**[Wien], 1512**

**VD16 VD16 C 227**

V Ante J

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

pro nōditio veneat. Veterator: hō a vetero idem est quod deceptor: quasi vulpes: quis p veteratore in salutia etiā sumi possit: vt est illud Terē. in an. Quid hic vult veterator sibi?

Veteranus quādoq; veterē significat: vnde veterana mēcipia q̄ a nouicijs distinguunt. Veterano q̄ anno p̄tinuo seruiuerūt in vbe. Nouicia intelligunt que anno nondū seruiuerūt. Aliqñ legionariū v̄l cū qui honeste aliqñ militauit et iā est a militia absolutus.

Veteraneus a. um. qd̄ est vetus. Col. Si sint veterane vinee vt seperatos sulcorū cuiusq; generis p̄ singulos Veterina aialia dicunt ad veteru (bortos inferemus. rā idonea q̄ aliqd̄ vehere possunt q̄t veterina q̄ ad ventrē onus religatū gerant. Plī. Angule veterino tñ generi renascunt.

Veterinarius qui veterinoz curā gerit: et veterina dicit q̄ apud nos p̄fuit etiā illa locada domi nutrica re ad questū. Tñ equos/mulos/afinos meritorios vocitamus. Col. Nam r̄ arator: reperit aliq; bonus r̄ optim⁹ folior: aut feni sector: nec minus arborator et vintor: tum etiā veterinarius r̄ probus pastor. et Veterinarij medici sunt veterinoz: hos nūc vulgus Veterinarios appellat. Colu. lib. vii. Solent etiā fardidia q̄d̄ afferre vitiosa incrementa lingue q̄s ranas Veterinarius a. um. qd̄ ad veteri. (veterinarij vocāt. narij p̄inet. Col. lib. vii. Quare veterinarij medicine p̄udens esse debet pecoris magister.

Veteramentarius sutor/calcearius qui veteres calceos reficit. Ea q; forma dicitur veteramentarius: qua ad armento armentarius: a ferramento ferramentarius. Sue. de vitellio. Cassius seuer⁹ nec minus aliq; eū dē r̄ sutorē veteramentariū p̄iderunt.

Vetulonij seu vetulonia locus in eturia.

Veternus morbus ex nimio ocio perpetuū somnū inducens. hunc Auicenna r̄ medici recentiores subertū siue subertū Hecī lethargū noiant. Et q; hic morbo pigros boies facit r̄ ad negocia inutiles quēdam dū senectus: Ideo veterinus qñq; p̄ pigricia ponit. Arg. li. j. geo. Nec torpere graui passus sua regna veterno. Quāq; pro nimia dormitiōe. Plī. Dumis diebus bis septenis tā graui somno v̄l p̄munt: vt ne vulnerib⁹ quidē excitari queāt: tūc mirā immo dū veterno pinguescunt. Hinc veterinosus q̄ graui p̄munt somno. Lato hō veterinosum appellat hydropticū cum inquit. Veterinosus q̄ plurimū bibit tā pluri mū sitit. Teren. Eunuchū veterinosum: q; legnis est Vero as. au. atū. et veto tis. tui. (q̄t veterinū pariat. vetitū pe. cor. significat phibere: et neqd̄ fiat impero. Tñ in actibus aplicis. Terati sūt a spiritus sancto loqui dū dei in aia. Sed in raro v̄l etalis locutio. Livi. lib. ij. Illi victi ira vetuere reddi. Quid. Mutmur in vetitū semp cupimusq; negata.

Vero as. agito/molesto/perturbo: et huc illucq; distraho. Tractū ab eo qd̄ est verbo in quo inest tā vis qd̄ alicui arbitriū. Nō em̄ sui potens est: qui vebit. Terpare autē viatorū motu p̄culdubio vastiore est. Nam qui huc illucq; tradit: et hic verari. pp̄ie dicit: sicut taxare p̄sensius credulusq; tangere. Tacitare multo fustius largiusq; tacere. Quasare etiā q̄ h̄ere grauius violentiusq; Arg. Candida succinctam latratibus inguina monstris Dulicibus verasse rates. Lactan. de ira. Et iusti ab iniustis impune verantur. Lactan. cōposita sunt Deuero valde vero. Diuero varie verpo. Lactan. lib. vii. Et si forte tñ fuerint boni p̄de sint sceleratis: ac diuerent v̄ndiq; ab iniustis.

Vexillum quasi paruum velum: et accipitur p̄o signo quo in exercitu aut classe imperatores v̄nant. Tñde vexillifer.

Vexillarius qui vexillū defert. Livi. li. vii. Ordo sexagenos milites: duos centuriones: vexillariū vnū h̄z.

## D Ante F

Vfens fluius qui labit per pōtinas paludes qui etiā Ausentū a quibusdā dicit.

## D Ante J

Via dimidijs actus qua potest ire vehiculū: Tñ inq̄ Paul. constitui vel latior octo pedib⁹: vel angustior potest: vt tñ eam latitudine habeat qua vehiculū ire potest alioquin iter sic nō via. Abusiue transfumitur p̄ omni loco p̄ que habere iter omnibus licet. Plin. Cum te de via vocassem. Aliqñ sumit p̄o ipso actu eundi. Tice. Cūq; de via langueret r̄ imbuet displicerem. Aliqñ p̄ ratioe. Cūq; Inueni germana viā gratare forou. Aliqñ p̄ cōsuetudine. Terē. Sed via peruulgata patrū quotidie aculabā. Dicta via ab eundo q̄t ita: q̄ per eā eatur: vel a vebendo q̄t vebat: q̄ p̄ eā fructus ad villā vebunt: vt per quā vehiculū ire potest. A via sūt adiectiua. Quis inuius/obuis/dubius/peruius/p̄ceit⁹/deiuis/biuus/triuus/quadruius. Semita q̄t semis via. i. angustior via. Viam facere est locum vbi non erat via aperire. viam munire est reficere/epurgare. Ineridū lapidib⁹ ster nere: qd̄ proprie sternere viā dicimus. Cic. Ideo ne ap̄pius ille secus viā muniat: nō qua popul⁹ veteres sed qua posteri sui latrocinarent. Hōc etiā verbo r̄ translationem vitum de corporis ad incorporea. Quinī. Propterea q̄ plurimi auctores quis eodē tenderet diuersas tñ vias munierūt: et in sua quisq; induxit sequetes.

Viator qui viator: hoc iter facit. Amb. Est bon⁹ viator qui dispendiū regressionis reliq; itineris cōpendiosa celeritate cōpenat. Et viator: es dicebant qui magis stratis parēbat: eo q̄ plerimq; euocabant ex agris boies ad magistratus: et frequens eorū ab agris ad vrbē via erat. Col. in p̄sa. Illis reperibus proceres: in agris morabant: et cū p̄siliū publicū deliderabāt a villis arcessabant in senatū: et q̄ qui eos arcessēbat viatores noiant sunt.

Vio as. au. atū. significat iter facio. Tñ viator q̄ viatorius a. um. qd̄ ad viā parinet. Tñ viatorū vas quo iter agentes ferendi potus gratia v̄tant. Plin. Tasa viatoria ex raro vinis in gallia mortifera fuisse viaticum dicit quicqd̄ iter agendi causa. cōpertū est. necessariū est siue cibus sit: siue pecunia ad victū expēdēda grece εφοδιον dī. Plau. in cap. Sequere me viaticū vt dem a trapēgia tibi. Aliqñ caput p̄o facultate seu apparatu. Q. Claud. in animalibus. Simul forma factis eloquentia dignitate acrimonia cōfidentia pariter scellebat: vt facile intelligeret magnū viaticū. i. magna facultas: magnus apparatus. Hui⁹ diminutiū est viaticulū. Apul. lib. vii. de as. Viaticulū mibi corrafi.

Viatrico: ar. viaticū paro. Plau. in Bene. Viaticū viber itis. pe. p. signū vberis (berle est iue sumus. in humano corpore remanēs q̄ vi fiat. Plin. lib. xii.erberū vulnera atq; vibices pellib⁹ omiū recitib⁹ imposte obliterant. Persius. Si p̄ceal m̄ta caurus vibice flagellas.

Vibū populi trana rbenū quos voluntarios agrippa in cetero r̄ ripam transfuit.

Vibro as. moueo: et q̄t vi agito. Cūq; Sibila lambent lingua vibrantib⁹ ora. Per translationē vibrare significat vocē in cantando crispāre.

Vibrasse seu vibrissi sunt puli in naribus hominū q̄ his euulsis caput v̄perat.

Vicem r̄ in abtō vice solum in singulari. In plurali h̄y omēs casus. Dicitur sunt vices vt quidam autē aut q̄ veteres p̄ pugnis vsurpabāt: qm̄ p̄ vicitudine p̄gnat. Plau. vices et memorat r̄ cicatrices denudat

Item pro penis et in eodem modo qd vi fiant. Hora. lib. 1. Car. Uicelaz supbe Te maneat ipsium. Qm do qd vi cistitudinis pugnari solent facti est vt vices p alterna- tione capiamus. Interdu p periculo. Uirg. Nec te la nec vllas vitauisse vices dana. Quadoq p loco. Hora. Uir vice cotis acutu. Reddere quq ferru va- let epoz ipsa secandi.

Vicissim aduerbiu: significat p vices siue alternatim: vt Vicissim incumbat onerit: id est mo vn/ mo alt/ incu- dit oneri. Uir. Nos ta hie qcuq mo tibi nostra vicif- sim dicem. Ad dnuacula lingua dicimus: La volta nra. Nqz significat scdo loco siue e contrario. Lic. in Zel. Sed ego admiratio quad dicitur ei/ ille vicif- sim opinio fortasse nonnulla qua de morib/ meis ba- bebat me dilexit. Plau. in Cur. pro etiaz siue (vt ita dicat) respodenter posuit. Sed cu adhuc naso odos e oblectat/ meo: da vicissim meo gurturi gaudiu. Silr- Lic. Apio pul. Hoc ego meo facto delector. Nihil em potuit fieri amant/ pidera nra vicissim tuu.

Vicissatim: p vices. Plau. in pe. Ad argumentu nunc vicissatim volo remigrare.

Vicissitudo: alternatio. Lic. Lucio. Nihil est aptius ad delectatione lectozis q tempozu varietas/ for- ne vicissitudines. Sic significat responsonem: qd vul go dicitur Contra cambiu. Ambro. Et p hoc ope quasi vicissitudine a deo postulans adiecit. Tu aut dne ne elonges te. Dicit etia Vicissitas. Vicissita- tem q imputandi tradit.

Vicarius a. um. quod vicem alicuius gerit. Quin. Vi- caria ei opera impendi. Lic. Vicaria solatio rez cre- ditara: id est vicem reddens.

Vicia: genus grana: vinciedo dicta/ q capreolos habe- at vt vicia quib/ iursu vosa serpit. Etem scapu lupi/ ni aliu ve calamu ad que bgerat id solet vincire. Vel dicit a greco: qd illi s i xio q neutro genere. Plin. lib. xviii. Nascunt i vicia cochlee minute erodentes ea.

Vicarius a. um. qd ad vicia pertinet: vt Erizo vicariu apud Col. li. tr. Idem li. ru. Substantiuu posuit cu ait. Hoc eodē tpe stercoz ps in prata egerda po oleis inpergda: ta etia vicaria diligenter facienda.

Vicis: ps vbia est: q ex multiplicatis domibus fit: et plurib/ vicis vrbis constat. Diuidit em vibs in vicos/ quas i mebra minora. In opido vic: a via vt inquit Gar. q dextera pre vie edificia in vbe sunt vici pne- tis et coheretib/ edificia: vñ Rome vicus cypri/ vi- cus apbie/ vic/ scelerat/ noiati. Vicus q extra no ba- bet angipor/ dicit. Et hic vic/ vbanus appellat. Est etia vic/ pagan/ si plures simul vllē q pagi dicunt: hoc est plures rusticane dom/ p dētē sint/ et aliq ipa- cio remotē ab vbe: dūmodo non sint clausē mgnib/ q tū castella vocarent. Qu/ dimi. est viculus: et ac- cipit p pagis et rusticanis domibus. Hiero. in Den- tateu. Lperit viculos/ q possederit habitatores.

Vicani pe. p. dicunt qui vicos habitant.

Vicari/ q eadē colit locū: et q. pe domū nostrā habitat.

Vicinitas: vicinoy ppinquitas: et aliq vicinoy multitu- do: vt Laudada est vel potius amada vicinitas.

Vicinia: loc/ vicin/ seu ipsa vicinitas. Aug. lib. r. de ci. dei. Id animaduertū est ab eis q aderat: quis i mo- tis vicinia curio sissime atretis/ vtz ne pbo turbaret.

Amb. Splen cu iecore habet vicinia fructuosa.

Vicinia: idē qd vicinia. Hiero. Geni ad vicinia terre sū- cre. Aug. lib. xviii. de ciuit. dei. Hoc autē diluuiū ne- qua q ad egyptū neq ad etius vicinia puenit.

Vicinarum aduerbiu: significat per varios vicos. Plini/. Desopotamia tota assyrioy fuit vicinarum dispersa/ preter Babylona et ninu.

Vicima pe. coz. q post vicinā dextra victricē immola- bat. Quid. Vicima q dextra cecidit victricē vocat.

Vel dicta est q vincita ad aras ducebatur.

Victimarius: qui victimas emebat vt venderet. Plin. An victimariu: negociatores vili macipio.

Vicito as. pe. coz. nō est frequentatiuū. Nō em signif- cat frequēter vno sed vesco: et qd vicitu vto: vt sar- matē lacte vicitat. Fit a vicio as. frequentatiuo.

Vicitus rus. a viuo significat gen/ vite etiā qd ad mo- res. Alp. de ver. sig. Vicitus vbo ptinent q elui po- rui cultuiqz corpis queqz ad viuendū hoi sunt necessa- ria. A quo conuictus: simul vicitus: cu plures simul vi- uūt. Vicitus a. um. participiū a vicio is: vt Dōpel/ vicit/ est a cesare. Qui cōtrariū est Inuice/ pforti: qui vici nō pōt. Aliq dicit inops voti: Nā quō vicio/ res dicim/ voti cōpotes: q quicqd volū faciat: sic vi- ctos voti impotes: qui nō pnt facere qd volūt. Uir. Ceteres migrate coloni. Nūc vici tristes.

Vicualia dicunt ea q ad viciū ptinent. Amb. de apib/. Lernas oēs certare de munere/ alias inuigilare gre- do vicualia: alias sollicitā casti/ adhibere custodia.

Vicurus: et a viuo et a vicio picipiū est. Gal. Pyrrh/ ne rex an. D. Curius filio vicurus est. Lic. Me- mo est tā tener q se annū nō putet vicurum.

Vicor: qui vincit. Est etiam nomen.

Vicoriosus: vincere alluetus.

Vicorarius: genus nūmi argēti: q victorie nota signa- tus esset. Qui lege Clodia perculsus est.

Victricus pe. coz. est vir maris ex alio viro natis q pri- uigni vocant. Nā victricus et priuignus inter se op- ponūt: vt inq. Dodest. Sue. Victrico vbo martio philipo cōsulari multū dissuadente.

Video es. vidi vīsi: qd et video is dicit. ptinet ad ocu- los. Uirg. Quis ipse miserima vidi: et quoz pars magna fui. Nūqz adicit. Video ocul/ meis. Uirg. Tur qd bec ocul/ aspici/ ista lege: sic etiā greci. An il- lud Abraz/ kai avapλe-φac appoc. u. Toio op/ θαλ. uoiσ αυτου ειδε και του κρισσισκα- Teσχο. λεποσ τωv κερστωv ey φυσω σαβηκ και επορεβηv appoc. u. και ελαβε τωv κρισυ. Trāsser/ etiā ad animū. Quid. Video meliora pbo- q Deteriora sequor. An. phete appellabant viden- tes: qz videbāt eū que ceteri nō videbāt. Reula (in- quit David) oculos meos: et pnderabo mirabilia de- lege tua. Amur quoqz hoc vbo etiā in ceteris sen- sib/ cū eos ad cognoscendū intendim/ neq em dicit- mus: Audi Grutler: aut olfac pñireat: aut gusta q splēdeat: aut palpa pfulgeat. Videre em dicunt bec- oia. Dicimus aut nō solū vide p luceat: qd soli oculi sentire pnt: sed etiā vide qd sonet: vide qd oleat: vide qd sapiat: vide qd dūz sit. Ideoqz generalis experien- tia sensu cōcupiscentia oculoqz vocat: qz videndi of- ficiū in quo pñimatū oculi tenet: etiam ceteris sensib/ sibi de similitudine vsurpāt: cū aliquid cognitio- nis explorāt: inquit Aug. lib. r. lō. An dicimus hoc vbo trāsserri ad animū: ac qzqz poni p cauere/ cura- re/ puidere/ cōsiderare. Ter. Vide quo me inducas: id est animaduerte et cōsidera. Plau. Tu domi video- bis. i. parabis. Dicim/ etiā: Vide tibi. i. puidē. Ter. in Dborum. Recte mihi vidisse: et senis esse m vltus iracundiā. Quis verbi cōposita sunt: Circūvideo: vnde et Circūuiso. Plau. in Am. Sed angues ocu- lis omnes circūuisere. Euidē: dare et expite video: a quo euidens/ euidenter: que in frequentio vīu sunt. Pruideo/ anteuidēo. Pruideo/ guideo: pfecte vi- deo. Hiero. Peruides igit q nō solū in gl/ sed et in sepulturis/ et in cōnubijs/ et in omi cōuersatione vna/ queqz gens suo ritu vicitur. Transuideo: aliqd p coz- pus perpicuus video. Inuideo. A Video fit vīso: a quo sit Vīstro frequentatiuū. Est et Video: depo. vt Tu mihi videris vir probus.

Vide quid agas. puerbiale quod solet dici his qui ma- gna aggrediuntur.



Vidisti multū: hoc est fuisse multū cautus.  
 Viderit Epicurus. i. videat: hoc est: hui' rei illi cura sit: vel huius opinionis ratione reddat: nō ego. Sic accipienda sunt: Tu videris: vos videritis. Illi viderint: modus loquendi minatorius.  
 Videlicet aduerbiū confirmādi: quasi videre licet. Terren. i. Adel. Videlicet hoc audiuit: hoc est: certe hoc audiuit. Sal. Vos de patriciis quid statuas cunctamini. Videlicet cetera vita illoz hui' sceleri statū verum parcite dignitati lentuli.  
 Vidua dicta est q̄i valde idua: ab iduū die q̄ mensē diuidit: hoc est a viro diuisa. Dinc Viduare: diuidere.  
 Viduo as. diuiso seu priuor. Hiero. p̄tra Joui. Dōt em̄ accidere vt anus p̄mo marito i extrema senectute vi duet Vidu' priuor' diuisus. Dora. lib. Lar. Voce dū terret vidu' p̄paretra. Riste apollo. Li. li. ii. Tul. Sic me ipse vidu' pestes exipio angias. i. priuatus.  
 Viduertas: apud Latōnē calamitas dicit.  
 Vieo es. cui. etiā. pe. indifferēte. Dōr. in Epo. Quis sudor vietis: et q̄malus vndiqz mēbris. Rerit odor. Est autē viere: ligare: insectere: qz vietis d̄gis ligare possum' qdlibet. Cū vici' mol' lāquid' flexibilis: sine vi. Car. de opozothecis. He cū hōrē amiserint: p̄tinaci vento mala vietā hāt. i. siera z obliqua facta. Plau. i. Dene. Tiden tu illi oculos viere vt viridis exorū color: id est in obliquū flectere. Cū Vietos rotaz cantus: z ligna cōrota dicimus.  
 Vietores: qui vasa vitaria religāt stipantqz.  
 Vigeo es. qui. viuo: siue potens aut in vigore sum. La. can. li. vij. Quid de deo nō facile est comprehendere: quod vigeat sine corpore. Luce. lib. j. Tulc. Dulcitas secula postea sic vigit pythagoreoz nomen: vt nulli alij docti viderentur.  
 Vigi: firmitas / robur.  
 Vigesimus a. um. sica viginti: vt Vigesimus annus est ex quo litteris operā dedi.  
 Vigesima z. tributū seu exactio: s̄t decima Vigesima: riu' aux z Latio dicit qd ex vigesima exi gebat.  
 Vigilie nocturne sunt: excubie diurne pariter z nocturne. Hiero. in Ser. ad fratres. Hec z hmoi tāta ac talia ideo sancti illi cecinerunt: z scripta reliquerunt: vt nos eoz posterū parib' excitaremur exemplis: ad cele bradas etiā noctib' salutis nr̄ excubias. Sciedū vigillas militares in q̄terna horarū spacia diuidi: ita vt prima / secūda / tertia z quarta vigilia dicatur. Cesar. Abi p̄ exploratores cesar certior factus est: tres iam partes copiarū helueticos id flumē tradidisse: quartā qz fere partē citra flumē Ararim relicta esse: de tertia vigilia cū legionib' tribus ex castris p̄fect' ad eā par tē venit que nōdū flumē trāserat. Interdū Vigilie dicunt ipsi cultodes q̄ vigilat. Sal. Et ab incēdio in telligebat vbi vigilia munitā. Interdū vocant p̄ se sti dies: q̄ vigilarē ante diē festū mos est in sacrificiis faciendis: z sacris hymnis cantādis.  
 Vigil dicit qui nō est totpēs: quales sūt dormiētes: sed qui in vigore suo est. A q̄ pugil: q̄ assidue vigilar: z q̄ diligēs z indult' est. Et Vigil: nocturn' cultos: q̄ et excubito: dicit: a quo p̄fectus vigilū vocatus est.  
 Vigilo as. nō dormio: p̄ translationē diligenter audio. Juvē. Sed vigilat p̄ul. Jē Vigilarē: est studiū et diligētia adhibere: vñ inuigilare: est alicui rei incūbere. Vigilarē: ex p̄gila: z ad aliqd agendū intentum esse. Peruigilare: ad finē vigilarē. Aduigilare: iuxta vigi lare: sollicitare: cogitare ve. Terē. in An. Nā sat' credo si aduigilaueris ex vnīs mibi geminas p̄ficias nu ptias. Dinc Vigilia: q̄ plerūqz p̄ diligētia ponitur. Idē in Adel. Vigilantia tuā mibi narraas.  
 Villa: dom' extra vrbē: casa villatica z suburbia: que habitādi causa constituta est. Domus pp̄ie in vrbē est. Plī. Dōd' hic p̄bat' vt neqz fundus villa: neqz villa

fundū grāt. Luce. lib. j. de oia. Quin tu igit facis idē qd faceres si in aliquā domū plena ornamentoz vel in villā venisses: hec penonum lingua. Bagar appellat: vnde Alle Bagalia appellatur. Dicta villa a vebendo: quasi vebilla: q̄ in eā fructus conuehebant ex agris. Cui' diminutiū est Villula.  
 Villicus pe. cor. pp̄ie villeg gubernator: vel qui hēt pagoz / z tot' rei rustice curę: vñ a villa villic' nomen accipit. Car. lib. j. de re rust. Villicus agri colēdi causa constitutus atqz appellatus a villa: q̄ ab eo in eā conuehuntur fructus z vebunt cū veniunt: a quo rustici etiam nūc quoqz viā vebā appellat. p̄pter vectura: z vellam non villam quo vebunt et vnde vebunt. Que conomus autē tam pecunias q̄ frugum: et omnū que dominus possidet dispensator est. Donit tamē quā doqz Villicus prustico agri cultore. Dora. Villice siluaz z mibi me reddentis agelli. Col. lib. vij. Villic' semp caueat ne improuidus ab ope vincat. Res est agrestis insidiolissima cunctant.  
 Villico as. z Villicoz depo. significat rusticoz. Dōpo. Ego rus eo: vt aliqz dieb' villicer. Terē. in Ecy. Dinc villicoz ante vrbē. Aliqz Villicari est villeg p̄fice. Dōpo. Lōge ab vrbē villicare quo her' rater veniendū villicari sed dominari mea est sententia. Dinc Villicatio: ipsa rustica negociatio: vel villeg dispensatio: vt in euangelio. Redde rationē villicationis tue.  
 Villatic' a. um. qd ad villā p̄inet. Cū Villatica pastio dicit alimētū qd p̄inet ad aialia muta q̄ ruri nutritū ē vt puta pecudes: aues: pisces. Sic d̄ villatic' canis: q̄ in villa tenetur.  
 Villanus: qui in villa habitat. Unde et Semiullanus semirusticus.  
 Villar' z hoc re. s̄t villatic'. Plī. l. r. Villario' gallinis z religio inest: in dore scū edico ouo: excubiōz sese. Vile adiectiū: qd qdā a villa deducit vna littera abie cta: q̄ oia a villa villatoz sint q̄ i vrbē. i. minorū p̄cio vebant. Vile em̄ pp̄ie dicit qd pagz valet. Cui' p̄trariū est caz. Donit interdū p̄ abūdā: qz omne qd pluri mā abūdā vile est. i. p̄no p̄cio vendit. Car. li. j. B. o. Si p̄o viciamqz serēs villeg faselun.  
 Vileo es. vilis sum. a quo Vileso: vilis fio. Aug. Jpe est deus qui per vniuersam creaturā quotidiana miracula facit: que doib' nō facilitate sed assiduitate viliuerunt. i. vilia facta fuerunt.  
 Vilito as. penult. cor. vile facio. Turpil. Et queratua vicia que te vilitant.  
 Villus: pilus. Dar. Calfaciūt. villi pallia nostra met. Villū diminutiū a viliā: sicut villus ab vnus.  
 Vimen: omne d̄gultū molle z ad ligādū aptū / q̄ si vinci men. Col. Hec refert cuius generis vimen seras dū s̄t lēssimū. Plī. Et alię arbores d̄gas seq̄ces ad iūcturas lenit: alię p̄tenuēs viminib' cerēdis specta bili subtilitate. Fide autē vimina ex populoz d̄gis vili / mi / z sanguineoz fructū / z betule et vitis et coyli in totz / z salicis: q̄ p̄ncipatū obtinet. Dinc Viminicus a. um. qd est ex vimine: vt Casa viminica.  
 Viminalis: quod est ad ligādū aptum / seu quod pertinet ad vimina. Plī. Hec est viminalis cultura. Viminalis collis dicitur est Romę: q̄ ibi viminū silua fuit: vñ Joue viminico: q̄ ibi arg' s̄nt: a qua z Viminalis via: que ad viminalē collē ducebatur. Eadē. Numētana a Numentano agro.  
 Vinco is. vici / victū: supoz p̄ translationē ponit. p̄ p̄mo / et quasi difficultatē rei dicēdo supero. Virg. Hec s̄t animi dubios d̄bis ea vincere magnum q̄ sit. Jē. p̄ animi cōpos fio. Idē lib. iij. Boro. Illi victor' Ego z tyrio cōspectus in ostro. Lōp̄stra hui' d̄bi sunt Lō / tinco / deuinco / eunco et p̄uoinco. Deriuata sunt: Victor / victrix: victoria / victoriosus et victima. Cim cillis: qui vinci potest. Col. libro. iij. Baurum terra

vix vlla cultura vincibilem.  
**Vincio** cis. pi. cū. n. ante c. significat ligo: quasi vin  
 iniūcio. **Ving.** Purpureo q̄ alie furas vincire corbur  
 no. **Vur** composita sunt Deuincio: valde vincio. **Li**  
**ce.** **Vapims** mecu familiaritate deuice. **Reuincio.**  
**Set.** **Videbamus** Androdū z Leonē loro tenui re  
 uinctū vbe tota circū tabernas ire.  
**Vincula** z p̄ syncope vincia: dicunt ligamia. **Col. li. iij.**  
**Salix** humida loca desiderat: genista etiā sicca: vt re/  
 q̄ tamen circa vinea serunt: cū palmitib⁹ idonea p̄g/  
 bent vincula. Et p̄ translationē dicit carcer in quo no  
 v̄ vincit seruantur.  
**Vinctus:** ligat⁹: z aliquid captiu⁹ dicit. **En** etiā q̄q̄ p̄o  
 seruo sumit. **Seneca.** Qui vnus erat e vincitis cesar  
 mor libertate donatus est.  
**Vindex:** p̄p̄e vltor iniurie: et q̄ alteri⁹ causā suscipit vin  
 dicandā: vt quos nūc p̄curatores vocam⁹. Et vindex  
 q̄ se ex seruitū p̄ditōe libertatē vidicā: a iudicio ser  
 uo ex vbe Sena: q̄ qm̄ cōiurationē de reducēdo tar  
 quinio dēcepit: liberat⁹ est: vt inq̄ **Lu. lib. j.** **Vindex**  
 vindex dicitur sententię que in libertatē aliterit.  
**Vindico** as. pe. cor. proprie vicalcor: vñ vindicta. **Am**  
**bio.** **Mō** vltionē querebat eouis: vt dicit sibi Sar  
 nig filio q̄ vindicare in eū velle: nō p̄misi. Et vindi  
 care est ab iniuria cōtūmēlię aut damno defende  
 re: liberare. **Li.** Et est senec⁹ natura loquaciō: ne ab  
 om̄ibus eā vitis videat vindicare. **Li. lib. iij.** **A** cui⁹  
 crudelitate vos metip̄os armis vindicatis. **Itē** p̄ra  
 bere z in libertatē aliterit: vñ vindicta: d̄ga qua ser  
 uo libertate a p̄tore donabant.  
**Vindicta:** vltio: aliquid libertas: sicut d̄ga q̄ serui liberta  
 te donabant: **Mā** faciēdi liberi tres p̄tes sūt. **Una** vt  
 censu liber fiat. **Ensebanē** etiā antiqui⁹ soli ciues ro  
 mani. **Si** q̄s etiā cōsentiente vel iubente dño nomen  
 detulisset in censū: cuius roman⁹ fēbat: z seruitur⁹ vin  
 culo soluebat. **Altera** p̄s adipiscēde libertatis q̄ vin  
 dicia vocabat⁹: sicut d̄gula quā p̄toz manumittēdi serui  
 capiti imponēs: etiā serui in libertatē vindicabat⁹ di  
 cēs quedā d̄ba solētia: atq̄ ideo illa d̄gula vindicta  
 vocabat⁹. **Tertia** p̄s faciēdi liberi est: si q̄s sup̄ma vo  
 lūtatē i testamētū seric serui liberi scripserit.  
**Vindelicia:** puincia Europe: sicut a **Prole.** lib. iij. scri  
 bit. **Est** autē inter **Rbetia** quā habet ab occasu: z **Mo**  
**ricū** ab oriente. **Eā** lye amnis determinat a **Rbetia.**  
**Enos** flum⁹ diuidit a **Horico.** **A** septentrione **Danu**  
**bio** terminat. **A** meridie alpib⁹ sup̄a **Italia** extēdit.  
**Et** ciuitas insignis fuit **Augusta** videlicet: videlicet  
**vicē** **Dulius:** in cui⁹ laudē cecinit **Hor.** **Videre** r̄be  
 ti bella sub alpib⁹ dūsi gerentē vindelicū.  
**Vinea:** loc⁹ vitibus cōstitus a vite multa. **A**inearū tria  
 sūt genera. **Sugara** humi. **picca** z **arbutina.** **Est** etiā  
 vinea instrumētū bellicū ex lignis cōpactū latū pedi  
 bus octo: alia septē: longa sedecim: rectū duplici li  
 gno: craticulq̄: cōtēp̄: latera q̄q̄ vimine septim: ne  
 laxoz ac teloz impetu p̄fringant. **Extrinfecus** autē ne  
 cremēt: crudis ac recentib⁹ coris integunt. **Et** plu  
 res fuerint: iungunt ordine: sub quib⁹ oppugnantes  
 turti ad muros subuendos pugnat.  
**Vinearius** a. um. quod est vineę vel quod ad vineā p̄ti  
 net. **Colu. lib. vj.** **Valida** vitē in ramos deducere cē  
 feoz: z traducibus dispergere atq̄ durare: certozq̄ vi  
 nearios colles h̄cipitare.  
**Vineaticus** a. um. qd̄ ad vineā p̄tinet: vt falces vineati  
 ce. **Var.** **Sic** alia quoz nōnulla genera spēs habent  
 plures: vt falces: **Nam** dicunt vineaticoz op⁹ esse sex.  
**Col. lib. v. ait.** **Enā** atq̄ aliez rep̄dēditē q̄ppelemi  
 nib⁹ vineaticis nimū me. p̄fidos cēfuisse fieri.  
**Vinealis** et hoc le. qd̄ ē aprū ad vineā. **Col. li. iij.** **Sed**  
 ne nūc p̄ insinias terreni spēs euagemur: nō int̄pe  
 rāue cōm̄ozabim⁹ **Iulij** grecini cōscriptā velut for

mulā: ad quā postea est imitatio terre vinealis.  
**Vinum** a vi deducit q̄ vim inferat menti. **Et** in plurali  
 habet vina z vinis. **Quidi⁹.** **Et** ven⁹ in vinis: ignis in  
 igne fuit. **Var.** **Resinata** bibis: vina falerna fugis.  
**Quattuor:** p̄cipui sunt vini saporēs: dulce: acutū: lenē  
 z austerū. **Prim⁹.** **Moe** vini iuenit: sicut sacre testantē  
 littere. **At** gentiles docēt bacchū vini repertozē fuisse.  
**Prim⁹.** **Do** **Italio** saturn⁹ dedit e creta in latū adue  
 ce. **Enā** tortiū dicit qd̄ nouissime exp̄ssū est: p̄to  
 pū anteq̄ calcent vñ sp̄te defluens. **Diminutiū** a  
 vinū est **Callū:** qd̄ etiā vinellū dicit vel vinum **ατο**  
**το** οἶνον. **In** **Quidio** legā in venis.  
**Vinosus:** qd̄ ad vinū affect⁹ est. **Pli.** **ait** idcirco vin olos  
 dici homies: q̄ soli animalū nō sitietes bibūt. **Eno**  
**sus** fuce⁹ (vt idē auctor est) pp̄ie est mozo pyro myr  
 to. **Idē** inter malapunica genera vinosa quedam ap  
 pellat⁹ q̄ aluū sūt et stomachū.  
**Vinētū:** loc⁹ vbi multitudo vitis p̄sita ē: hoc ē: vbi mltę  
 vites vt mltę vineę sūt. **Col. lib. iij.** **Cui** vineata facere  
 cordi ē faciat vitariū: ex q̄ possit agrū vineis vestire.  
**Vinitoz:** pe. cor. rustic⁹ vineaz cultoz. **Col. lib. j.** **Sepa**  
**rādi** sunt aratores a vinitozib⁹. **Virg. li. ij.** **Beoz.** **Itē**  
 canit extremos effert vinito: antea.  
**Vinariū:** vini veditoz. **En** **Lāpid.** scribit **Alexandrū**  
 romanū impatorē cōstituisse corpa **vinarioz** z **caliga**  
**rioz:** z oino oim̄ artū. **Et** apud **Plau. i.** **Art.** **sarmō**  
 tio **vinarij** exerambi. **Suc. de** **laudio.** **En** de **lanis**  
 aut **vinarijs** ageret: exclamauit in curia.  
**Vinari⁹** a. um. qd̄ ad vinū p̄tinet: vt taberna **vinaria** / vas  
**vinariū:** i q̄b⁹ aut vedit aut tenet vinū. **Macro.** in **Jo**  
**sue.** **Tulerūt** sibi cibaria / saccos veteres: et vites **vi**  
**vinacea:** sūt grana vñ iā p̄essē. **Col. lib. ij.** **(narios.**  
**Vinacea** q̄uis tolerabiliter pascāt: dari nō debēt: nisi  
 quib⁹ ep̄ib⁹ anni autis ferū non edit. **Aug⁹.** **Vina** re  
 cōdet in apotheca: **vinacea** d̄o pecozib⁹ picat. **Est** et  
**vinaceus** a. um. **Pli.** **Legim⁹** quendā grano **vinaceo**  
 suffocātū: hoc est acino vñ.  
**Vinalia** tā secūde q̄ quarte decli. p̄ die festo: q̄ veteres  
 nouū vinū **Iouli** libabāt mēse aprilī.  
**Vindemia:** quasi vindemia: a vino demēdo. **Vir. li. ij.**  
**Be.** **Mō** eadē arborib⁹ p̄det vindemia nris. **Sūt** q̄  
 distinguāt inter vindemiā z vendemias: q̄ vindemia  
 sit totū orbis generalit⁹: vindemię singularitū partū:  
 vt plus significet singulare q̄ plurale. **Sicut** plus est  
 cū dicim⁹: p̄ terrā pluit: q̄ p̄ terras. **Et** cū offie ele  
 mentū significam⁹. **Trāssert** q̄q̄ vindemiā ad alia.  
**Pli.** **Prima** mell⁹ vindemiā melior. **Col. li. ij.** **Doz**  
 vere trāfacto sequit mellis vindemia.  
**Vindemio** as. a quo **Vindemiaroz:** cui⁹ de syllaba cor  
 ripit metri causa. **Hor.** in **Ser.** **Vindemiaroz** et in  
 uictus cui sepe viatoz. **Quid.** **Do** de r̄arite a: vt de syl  
 labā p̄duceret. **Ait** etiā in **Salt.** **Et** nō effugiet vnde  
 mitor hoc quoq̄ causā. **Sic** **Col. li. v.** **Vindemiaro**  
**rib⁹** q̄s h̄e semite z iugū pedamētaq̄ sarrētib⁹ oppoz  
 tunā laxitatē h̄bet: p̄ quē vel fruct⁹ vel statumina por  
 tent. **Est** autē **vindemiaroz** q̄ **vindemiar.** **Et** **Vindemi**  
**aroz:** sidus: qd̄ tertio nonas **Dartū** apparet.  
**Vindemialis** z hoc le. quod ad vindemiā p̄tinet. **Aug⁹**  
**lib. ij.** **Confel.** **Et** opportune tā paucissimi dies super  
 erāt ad vindemiales ferias: z statim tolerare illos: ve  
 solēnter abscederē. **Idē** substituit p̄tulit. **Renūcia**  
 ti pactis **vindemialib⁹** vt scholasticus ius mediolanē  
 ses venditorē d̄boz alia p̄nderent.  
**Vindemiarozus** a. um. qd̄ ad vindemiā p̄tinet. **Var.**  
**Nihil** magis torcula vasa **vindemiarozia** aut feris  
 as olearias ac trapetas.  
**Vinulus** pe. cor. molliter se gerens: z minime viriliter:  
 qd̄ facit illecebrozus. **Plaut⁹.** **Cōpellādo** / blanditer  
 ofculādo oratione vinula venusta.  
**Viniolus:** q̄ molliter se gerit z effeminat.



**Violo** as. pe. cor. corūpo/polluo/et qñ vim infero: qđ pñe de digne dicit. Aug. li. iij. c. 6. **Viola** ipsa locie tas qđ deo esse nobis debet: cū eadē natura cui ille auctor: ē libidinis pueritate polluit. **Vinciniola** violētus: qui vim facit (intemeratus. **Violabilis**: qui aptus est vt violet. Et inuolabilis: qui nō facile violari potest. **Viola**: qñ minime violata p antiphrasim: vel q nō violāda: vel ab olēdi vi: vt per diminutionē a greco ioy. **Violari** tria sunt genera. **Ma** est viola purpurea: qñ nomē grecū tenet: et appellat ioy ayθoo: qđ est viola flos. **Unde** et velis ianthina hāc eandem quidā a colore dace **Tacinā** dixerūt: vt inqđ **Apul.** **Seda** est lactea. **Tertis** est coloris palliduli. **Violaria** loca: vbi nascunt violę. **Virgil.** lib. iij. **Geor.** **Friguū** bibant violaria fontem. **Violace** a. um. idē qđ purpure: qđ i violę colorē tendit. **Cor.** **Mepos.** De iuvene violacea purpura vice. **Violari** rñ. dicit violacē coloris insector. (bat. **Violaris** et hoc re: quod est coloris violę. **Pla.** **Flam.** mare violari veste. **Vipera** pe. cor. serpentis genus: qđ vipariat. **Nihil** em̄ actinet ad huius dictionis etimologiā pario: naz de heretū dicit vipara non aut vipera. **De vipera** dō **Micradus** ita scribit: appellans ipsam echidnā: qñ tamē dicit etiā Echis: vulgo dicitur marasā. **Th** ait **Micander**: θολερω κυροδορji θουρασ οιδεξ εμφοσ α καρνη α πεκοφερ ομειρου οιδε πα τροσ λαβηρ μελεκι αφορ αρτικα Ιουθοι υλιο μαιοι εκικεσ επεδια μεροσ αραινη γαστε/ pava θρωσ αρσοσ αμιντορεσ εξε γερουλο. **Ma** corosis lateribus creāt pulli cū matr̄ interit. **Ambro.** lib. **lxxa.** **Vipera** nequissimū gen<sup>o</sup> bestię: et sup omnia que serpētini sunt generis astutior: vbi coe/ undi cupiditate assumpserit: inueneq; maritime notā sibi requirit copulā: vel nouam pparat. pgressaq; ad litus sibi lo testificata presentia sui ad conuigale am/ plect illaz euocat. **Burena** autem inuitata nō deest venenatę serpentis. **Expeditos** vsus: sup impertit cōi/ ctionis. **Atq;** vbi aduolare vipera cōpare senserit: ve/ nenū eumit reuerentiā marito deferens. **Diero.** dō ad pñediū sic scribit. **Vipere** p os cotū faciunt: ma/ scali morte cōremittit: sed femina i ipso coitu sue ma/ gna dulcedie eragitata: sue futuri pñedis periculi: dñ absober semē: caput masculi excidit: et sic eū occidit. **Sed** cū pcepit: viscera illi ab ipsis quos cōcepit comedunt: et sic matrē occidit. **Vipera** sic viperi/ nus a. um. **Pli.** Et vipina carne hūc tperiachi pastilli **Vipiones** sunt: minores grues sicut pipiones minores columbi. **Pli.** li. ii. In balcarib<sup>o</sup> insulis ait in honore mēlaz esse vipiones. Sic em̄ vocāt minozē grū. **Vir** a vi dicit: qđ vi hoc est portētia pñstet. Et modo re/ spectu etatis dicit vir. **Pli.** Quod non modo in pue/ ro siue adolescente: sed etiam in viro admiratione di/ gnū videret. **Dodo** respectu serus: vt Est ne vir an mulier? **Th** **Semiuir** dicit eunuchū: et molles atq; effeminat. **Dodo** respectu cōiugij: vt **Ant<sup>o</sup>** vrozis vir. **Mecfolū** de hoibus: sed etiā de brutis. **Virgil.** **Vir** grez: ipse caper. **Dodo** respectu fortitudinis. **Vir** em̄ hoiem pñenti excellētij: aio nā cupam? **Lur** ti<sup>o</sup>. **Exur** ante inqđ alqñ si viri etis: atq; arma capessi te. **A** **Vir** hūc semiuir/ duūit/ triūit/ qñq; uir/ septē/ uir/ decūit/ cetūit/ leuir. **Virpotes** virillustri/ vir de/ uol/ vir magnific/ vir spectabil/ qđ oia pñ **Dul.** ideo cōpōsita accipiunt: qđ sub vno accētū. pñciant. **Virago** penul. p. od. mulier fortis que viro similis sit: et virilia opera faciat. **Virilis** et hoc le. penul. produ. quod est viri: vt **Op<sup>o</sup>** vi/ rle. Aliquando dicit fortis/ magnanimus. **A** qđ **Vir** tilitas/ et aduerbiū **Viriliter**.

**Virbius**: vir bis dicitur. **Quo** nomine dicitur est hyp/ polytas thesei et hippolyte amarosis filius. **Vide** in dictione **Hypopolyte**. **Viripotes** cū accētū in antepe. dicit **Virgo** qñ annos pu/ bertatis excessit: et qñ virū sustinere potest. **Viro** as. fortificosa: que **Euro**: de quo supra. **Virum** aduerbiū: significat per singulos viros. **Caro.** **Predaq;** capta est virum diuisa. **Vide** etiā de vno virum. **Dodo.** in epistolis. **Quod** legeret tereretq; virum publicus visus. **Lurtius.** Si quis virum oi/ micare vellet prouocauit. **Viritanus** ager: qđ virum populo diuidebat. **Viros** a mulier dicit: qđ viri apertes ē: sicut microscopus vir mulier? appetes. Et virosi loci a Latone dicunt: qđ coi tū viri affectat. Et sic hz pñā cor. **Lucil.** **Virul** atq; virosū vrozē cedā potū: qđ caltrē egomet me. **Et viro** sus a. um. a vir sit: et hz pñā p. significat qđ ē mali odoris: et qñq; qđ ē mali saporis. **Vir.** **Virul** atq; pon tus castores. **Costat** em̄ castoreū sed: et excreādi odo/ ris est: adeo vt pñātes odores ei<sup>o</sup> eūciāt fetū. **Car.** **Rancidā** carnē appouit nobis et viroram. i. mali sa/ poris. **Pōt** etiā dicit **Virulus** p fori a viribus. **Virgo**: a viridiori. i. validiori etate appellata ē: vñ et ma/ tres sepe dginēs dicunt. **Vir.** de palipbae: qđ triū li/ beroz mat erat. **Ab** dgo infelix qđ te demētia cepit: **Hūc** dō dgo generis cō. et tā marē qđ femina signifi/ cat reuenerē expertē: sicut mulier a mollicie dicit qđ ampl<sup>o</sup> dgo nō est. **Luc.** **Diur** gātū: qđ sexagenari<sup>o</sup> popillā dginē dūssit. **Tras** mulier erit inqđ **Alpia.** **De** si ego me dginē emere putarē cū esset mulier: em/ prio nō valebit. **Gereres** etiā omē incorruptū et inra/ ctū dginē dixerūt. **Li.** **Phia** casta/ verecūda/ incorru/ pta dgo. **Et** Aug<sup>o</sup> saluā dginē dixit: qđ nōdā cibo po/ tuoz corrupta fuit: dicit em̄ qñta sit oradi omnia inter/ vacuū ventrē et referūt: in rubentē facē et oza pallē/ tia: inter saluā dginē et labia crapulis diuoluta. **Virguncula** diminutiuum: accipit pro parua puella: et/ pro parua dga. **Virgineus** u. um. quod est aut fuit dginis. **Virginalis** et hoc le. quo est dignū dginē: qñtis et p d/ gineo qñq; accipiat: quale ē illud. **Dens** qui dginatē aulā beate **Darie** in q habitares eligere dignat<sup>o</sup> es. **Virtus**: a viro dicta est: et pñe fortitudinis significat: qđ viri maxime fortitudo sit: siue qđ vir fortis dicit. **Vir** gil. **Tūc** pudor incēdit vires et cōscia vius. **Lactan.** lib. de opi. **Vir** noiatus: qđ in eo maior vis est qđ in fe/ mina. **Et** hinc **Virtus** nomē accepit: vñ cū virū dicit/ mus: non tā seū significam<sup>o</sup> qđ roburū et fortē. **Vir** em̄ pñia virilitas est et robur. **Et** cū diffinit<sup>o</sup> dñus: qđ sit per ferendū maloz fortis atq; inuicta patientia. **Quā** autē fortitudo ceter<sup>o</sup> dñus excellit: factū est vt recte animi affectiones dñus appellent. **Sic** qui/ quid vitio cōtrariū est: dñus dicit: qđ sic diffinit<sup>o</sup> soler. **Virtus** est affectio animi constās conueniens: lau/ dabile efficit eos in quibus est et ipsa p se sponte/ separata etiā virtute laudabilis. **Dodo.** **Virtus** est vitū fugere et sapientia prima. **Aristo.** **Virtus** est ha/ bitus electiū in medio citate constites. **Sene.** **Vir** tus nō aliud qđ recta ratio est. **Aug<sup>o</sup>** lib. iij. de ci. dei. **Vir** a verēdū diffinita est. **Ar** s bñ recteq; viuēdi. **Th** ab eo qđ grece ἀρετή dicit: dñus nomē artis lati nos traduxit putauerūt. **Virtute** antiq; deā fecerūt quā **Aug<sup>o</sup>** non esse deā sed donū dei asserit. **Lucil.** de/ pñte. **Vir** albi est pñciū pfoluere verū. **Vir** est boi scire id qđ queq; habeat res. **Vir** scire boi qđnā vitē qđ sit bonefā. **Quę** bona qđ mala: itē qđ inuile/ turpe/ inhonefā. **Vir** querēde sine rei scire modū: qđ **Virtus** diuitis pñciū pfoluere posse **Dodo** esse atq; inimicū hoim moziūq; maloz. **Contra** defenozē hoim moziūq; bonoz. **Dos** magnificare bis dñ velle

his vivere amich. Comoda sterea patrie sibi prima putare. Deinde paritum tertia iam postremaq no/stra. Aliqñ virtus dicitur vis illa qua res cuius est virtus perfecta reddat. Cice. li. v. de st. At qui in sensibus est et sua cuiq virtus. Aliqñ pro ope et auxilio Plau. Dea virtute eudē hospicio accipit. Aliqñ p merito Idē. Que iproba est meri scitū ei p dūte ut veniat

**V**inatus magnarū virtū. Lucil. Cōtra flagitiūz nescire bello vinci a barbaro viriato ānibale. Et viriat? Lu/stantoz dūcis nomen: q vir calliditatis acerrime fuit quippe q ex venatore latro: ex latrone subito dux atqz impator. factus romanos exercitū cōtrivit. sed tandē suoz fraude iterfecit est. Hic viriatū bellā dicitū ē.

**V**iridis et hoc viride a vigore dicit. vñ dicitur virides plātas q nōdū aruerūt et in vigore suo sunt. Et qñ in his herbaceis color est: etiā color viridē dicitur.

**V**irg. Jā senior: sed tarda deo viriditqz lenec.

**V**ireo es: viridis sum. Virg. lib. v. Quale tolet syluis bumali frigore visū frōde virere noua. Hinc vire/SCO viridis sio. et sic primū corripit. Sta. li. j. syl. Exiit atqz alios melior reuiscit in annos. Hinc etiā Eui/retico qd est sine viriditate sio. Var. Atqz ex sanguinibus dolore curefecat colos. Interdū virecere. i. ma/iorū viriū fieri. Et sic pu. pducit verius in poematis Hinc crescunt animi virescit vulnere virus.

**V**irido as: viridem faciosa quo viridans qd est viride. Plī. Viridantū et alia plura sunt genera.

**V**iro: et viriditas sunt eiusdē significationis.

**V**iridariū locus in q sunt herbe et plāte virētes et ame/nitate refertus. Sue. in Libe. Wilicem stozianā ob surreptū e viridario pauonē capite puniuit.

**V**ireū locus viriditate plenus: vel ipse herbe virētes. Col. li. vii. ficus neqz nīmū vireta neqz nīmū mātū/ra legi debet et in eo loco expandi qui toto die solē ac/cipit. hic vireta. i. viridia et male matura accipit. Die/ro. in Beñ. Que in palu paludis vireta carpebant.

**V**iridia etiā dicuntur pata seu boti arborib' cōstiti volu/ptatis causa comparati.

**V**iridicat' a um. Cice. ad Q. fratrem. Equidē hoc qd me/lus intelligo affirmo mirifica suauitate te villā babi/turū piscina et salētib' additis. palestra et sylua viri/Virga dicata est q vim gerat ligatū verberā. (dicata/ do veia q noie sunt tria diminutua. i. virgella: virgu/la: et virgūcula. Sed virgula etiā linea dicit. Et vir/gūcula puella.

**V**irgeus a um: qd est factū ex virgīs. Virg. li. j. Georg. Virgea sterea celi vilisq supeller. i. vasa de vimine

**V**irgulata seu virgata vestis vt Jul. pol. inq: (facta. Dicebat tunica i q interebāt dge purpuree: h ē lineę qō greci φορφορο. Sed eas vestes grāmatica in/terant purpureas q verge galloz lingua dicat pur/pura. Virg. li. viii. Virgatus lucent sa gulis.

**V**irgultū multitudō virgarū pullulantium.

**V**irgandemia collectio virgarū ob dbera: aut ad aliqd vincendū. Tar. in Aga. Quid tristiorē video te esse: an ideo q scapule mecutit virgandemia.

**V**irgilius mānuanus poeta celeberrim' Darone ma/jaz nat' q pūmū apud latinos inter poetas obtinet locū. Sed sunt ex rectorib' q vergiliū nō virgilium scribi debere autumant.

**V**irus indeclinabile et generis neutri qd et virus viri apud antiquos sicut vulgus vulgi dicit. Lucr. Ligt em supia ceteri pmozdia viri. Et pprie significat aspe/ritate odoris i boie tā adulto. Quippe talis odor in puero nō est: nec ante coitū mulieris. Plī. Prodest et ad virus alaruz. Idē. Signū est vernis tēporibus odoris virus. Aliqñ significat asperitatē sapozis. Idē. Aqua marina verustate virus deponit. i. amaritudi/nē illā et salēdinē. Idem. Virus mali medici. i. acor et amaritudo. Aliqñ asperitatē colozis. Idem de san

guine purpure. Tum supadditum decoquit virus. Aliqñ geniturā. i. humorē qui e genitalib' fluit. Idē Virus verrinū a scrophā a coitu exceptum prius q terrā attingat grauitati aurū pdest. Aliqñ virtutem naturalē. Lucr. li. ij. Cōcoctozqz suo ptractus pdece viro. Plī. de magnete. Sola hac materia virus ab eo lapide accipit retinetqz lōgo tpe aliud appendēa ferrū. Aliqñ viro: et seu herbas virētes. Sta. li. j. syl. Atqz omne benigne virus odiferis arabum qd cre/scit in aruis. Plerūqz virus p veneno ponit. Virg. Ille malū virus serpētibus addidit atris. Hinc viro/sus a um: de quo supra.

**V**irulentus qui est plenus veneno. Hel. Et serpētium virulentozum domitores sint.

**V**is hui' vis actō vim. Vir vis actō vis vctō vis. Sa/lut. li. iij. hist. Vale iā assuetū ad oēs vis cōrouer/clarū. Ponit autēz vis p virtute. Sal. Sed oīs nra vis in anio et coipe sta est. Aliqñ p possibilitate: seu fortitudine. Virg. Non ea vis aio nec tāta supbia vi/cis. Aliqñ p violentia. Idē. Sit via vi rapiunt. Hinc violō as. Aliqñ p multitudine accopia. Luit'. Ha/gna vis ex scilicet adueta. Sal. Secūda tēpestare ex/ponto vis pisciū erupit. Aliqñ pro celeri impetu.

**V**iscus visci et visci glutinū qd ad aucupiu pmer. Hā visco ppter et' tenacitatē aues captant. Moz. in ser. Simus ego et ppe me viscus turinus. Aug. lib. de verbis dñi. Amo: rerū terrenarū viscum est spiritua/lū pgnarū. Et visciū antiq dicebant esse rete. Hinc sic Inuisco as: qd est visco inficō: viscolus a um: qd est tenax. Dicit etiam viscidum.

**V**iscus visceris caro nō em intestina: sed quicqd sub co/rio est. i. caro q est inter ossa et cutē: vñ et visceratio di/cit cōmūde de carnib' factū. Virg. Ergoza dūpūc costis et viscera nudat. Amb. Ossa oia tenui opra sūt viscere. Dic Euisero as: qd ē viscera cyrabo. Virg. li. ij. Cōpressamqz tenet pedib' usqz euiscerat vnctis.

**V**iscerari veteres dixerūt carnē populo distribuere et visceratio crude carnis distributio: q fieri solebat vel in solēni festiuitate: vel in funere alicui' excellētis pio/ne. Hel. Tū in albo visceratio latinitis data. Luit' lib. viij. Et ppo visceratio data a D. Flauio in fune/re matris Ser. Visceratio ē caro a viscere noie dicta

**V**isceratum aduerbiū significat p viscera. Ennius. Dillī pat visceratum mēbra.

**V**iso is ad videndū eo. Cice. ad atticū. Cupio equidem et impudē cupio Alexandria reliquāqz egyptū vife/ret. ad videndū ire. Terē. in hecy. Non vīam vrozē pampbilitē in primo sic egra? Illud dō in an. Id vi/so tu ne an illi insaniat: exponit Do. ad videndūz ve/nio. Aliqñ ponit p video tantū. Presertim qñ iūgūc cū eo is: aut venio. Plau. in ru. Hāc buc aduenis sanū venio vifere rē diuinā facturā se dixerat. Terē. in hecy. Postqz accessit sepius: egrā simulat mulie/rē: nra ilico it vifere: ad eā admisit nemo. Et in pboz. Vultis ne eam' vifere. In cōpositis etiā. Terē. in and. Reuiso qd agant. Redeo inq' Do. vt vidē qd agāt. Et in adel. Vera ego hinc ad hos prouisam qz mor virgūc accersant. puiso inq' duas res significat. pcedo et video. Plau. i Veno. Prouisaz quā mor vir me' redeat domū. Similr qñ grā causa studio et hmoi ungunt gerū diuo. Sal. Vult autē q e castis vifendi aut spoliādi grā pceserant volentes hostilia cadauera amicū ali: pars hospiti: ps aut cognatos repiebāt. Terē. in hecy. Me mittas quidē vifendi cā quēz. Virg. Andiqz vifendi studio troiana iuuctus Circūfusa ruit. Et quib' daf intelligi hoc dō nō esse desideratū: sicut multi putāt sed magis exercitū. Nam si vifendi p desiderio vidēdi in istis sumeret: sensus esset ineptus: ex grā causa studio: q cū p des/derio capiant supflua forent. A viso sūt cōposita



circūfūfo. Inuifio: p̄ouifio: reuifio.

**Vifio** cas: frequētatiū est a vifio: a quo fit vifitatio: q̄ pp̄ie ad officiū pertinet. Plau. in cur. Ibi me interrogat in epidaurō lyconē trapezitam si nouerim: dico me nouiffe: qd̄ lenonē capadocē: annuo vifitaffe: hic vifitaffe. p̄ ſepe vidiffe capif: ſicut in epi. Moſcito h̄c: nā video: nescio vbi me vidiffe prius. Est ne ea: an nō est: quā anim⁹ retur me⁹. Vj boni vifitau ante hac: certe ea est.

**Vifus** vifus: et vifio ipse vidēdi actus: ſicut guſtus pro actu guſtandi. Cūrg. Dorēdū vifū. Donif incedū p̄ eo qd̄ videt. Idē li. iij. Rite ſecūdarēt vifus. Viſiones etiā phātaſte dicunt. Quintil. Quas phātaſias greci vocāt: noſt̄p̄i viſiones appellam⁹ p̄ quas imagines rerū ſententiū ita reſentant animo: vt eas certere oculis ac ſententia habere videamur. Preterea viſa ſomnia dicunt et nocturna ſiue etiā diurna phantasmata: q̄ etiā vigilātib⁹ apparēt. Cūrg. Hoc vifum nulli nō ipſi effata ſortit̄.

**Vifum** eſt faciendū facere: modus dicēdi: vt vifum eſt facere: vt te admonerē: qd̄ eſt putari te admonendū.

**Vita** a viuo is: et modo animā ſignificat ſine qua nemo viuūt. Et hec triplex eſt. Seminalis q̄ et vegetatiua dicitur: et nobis cū arborib⁹ cōis eſt. Senſualis. q̄ cum pecorib⁹. Intellectualis q̄ cū ſolis angelis: mō denotat mores. Cice. lib. ij. ad heren. Deinde vita hois ex antea actis ſpectabit. Hō alimentū ſeu victū. Terē. Eadē quippe hō iā grādiōr cui opa vita erat. Hōdo ſpaciū viuēdi. Aug. li. v. p̄ ſep̄. Vita hec miſera eſt: mors incerta: ſi ſubito ſurrepat: quōd hic exim⁹ Hō fortuna. Terē. Mā tua qd̄ heret hec vita certe expeſtenda atq̄ oprāda eſt. Gariat in plurali. Cice. Serpit per omnū vitas amicitia. A vita fit euitari: quo vifus eſt. Cice. in tuſc. A.

**Vita** viuere ſm̄ ſcripturas inquit Amb. admirabile q̄n dā illā vitā beatāq̄ ſignificat: et hūc viuēdi vifum: ſp̄i rādīq̄ mun⁹ cū beate vitę ḡra veluti cōiunctū: et quādā participatione p̄mixtū demonstrare videt: hoc eſt eſſi vitā viuere: beate vitę actus habere in iſtius corporis vita. Cōtra autē morte mori: qd̄ aliud niſi cum morte corporis deſormitate ſignificat mortis: et Luſus et caro cōmuni viuēdi munere defraudet: et aia vite eterne vifum habere nō poſſit. Est et qui vitā morit: vt q̄ viuūt corpore ſed actu morit ſuo: q̄les ſūt de quibus p̄pheta ait. Descendāt in infernū viuētes: et illa de q̄ ap̄lo dicit. Quī viuēs mortua eſt. Hōte viuere dicunt martyres: q̄ vitę moriunt vt viuāt. Hōtur caro: ſed viuūt ḡra mortuor.

**Vita** p̄ duplex: te. ſignificat ligamentū capitis.

**Vitalis** et hoc vitale: qd̄ vitā preſtat. Vitalis p̄o ſubſtantiū propriā nomen eſt.

**Vitellus** a vita dicitur eſt oui pars rubra: q̄ ex eo viuat pullus. Ipin eſt aial ex albo liquore oui corporaturibus ei⁹ in luteo: hoc eſt vitello. Hōra. in ſer. Quatenus ima petit volens aliena vitellus. Bar. Landida ſi croceos circūſuit vnda vitellus. Vitulus p̄o bos nouus dicitur.

**Vitis** a vino dicitur eſt: q̄ ſerat vinū. Jar. Et vitis eo q̄ inuitet ad viuas p̄cipiēdas dicitur primo videt. Erat et vitis geſtamen centurionis nō carnificis: aut lictoris. Hōnoſcentior eſt pena que a centurione q̄ que a lictore eſſet illata. Juue. Hōdoſam poſt hec frangebāt vitice vitē. Si letus pigra muniret caſtra dolabra. **Vitariū** vitū ſeminarū. Col. li. iij. Vitariū neq̄ ieiuna terra neq̄ vliginoſa faciēdū eſt: ſuccoſa tñ ac medio: cri potius q̄ pingui: et paulo ſupra. Cui vincta facere cordi eſt ſcipue caueat ne aliene poti⁹ cure q̄ ſue credere velit: neue mercedē viuū radicē: ſed genus ſurculi p̄batiffimū domi conſerat faciātq̄ vitariū ex q̄ poſſit agrum vineis veſtire. Et vitariū locus in quo

quo ſunt vitēs ſicut pomariū vbi ſunt poma. Tarro lib. j. de re ruſ. Hōdo in vitariū primitus cū exire vitis tota reſecari ſolet: vt firmiore ſarmento e terra exeat: atq̄ in pariedis colib⁹ vires habeat maiores.

**Vitacula** diminutiua a vite. Cūrg. in diris. Dulci nāq̄ tumer nondum vitacula baccho.

**Vinſcere** eſt vitē facere. Col. lib. iij. Reliquas gēmas que in terrā abſcondunt: exceptis quattuor imie ſac adradas ne in ſumma radice vitificat.

**Vitigineus** a um: qd̄ ex vite fit: vt vitiginē ſimulachri.

**Viticator** pe. cor. q̄ vites ſerit. Quo noie dice eſt ſaturus. Cūrg. Viſitator curuā ſeruās ſub imagine falce.

**Viticulus** capreol⁹ vitis. Pl. Frutex folio hedere minus: tñ longis viticulis.

**Viter** ſalicis genus: ex quo vaſa viminea ſiunt.

**Vitilia** dicit q̄cūq̄ ſe lēta ſūt: vt cōmode ſecti poſſint a vinciedo dicit: vt vitē vitis: viminea viticulae Pl. lib. ij. Lucubrita oimodo falſitigat vaginis maxime vitilibus. Idē. Hō multū a ſalice vitiliū vifū dicit.

**Vitula** dea q̄ lētie deſſe putabat a Ro. Et vitula vacca viridioris ḡtatis. Cūrg. Ego hāc vitulā ne forte recales Bis venit ad mulctrā. et. depono.

**Vitulus** a vitulādo. i. laiciuēdo: qui nō modo de bob⁹ genus ſed etiā ex alijs quadrupedibus maioribus. Pl. de elephātis. Atq̄ ita ſalutato iudere in ſyluas reuertunt vituloz fatigatos p̄ ſe ferentes. Cūrg. ad equos tranſtulit. Hā vitulos hortare viāq̄ inſiſte domādi. Quinctia ex piſcib⁹. Pl. de balenis. Irripāt orce in ſecreta et vitulos earū ac ſetus lacerāt morſu. Vitul⁹ etiā nomē piſcis eſt: ſiue poti⁹ maris belua corio et pilis tecca. Que et phocas dī. Parit in terra pedū moze: vitul⁹ autē nomē accepit: q̄ illi in ſōno mugitus ſit: nullūq̄ aial (reſte Pl.) grauiore ſunt ſōno.

**Vitiligo** totius corporis vitia eſt: nā vitiliginē faciūt dē uerſi coloris macule p̄ oia mēbra diſperſe. Dicit vitiligo vt a vitio vel a vitulo. p̄pter ei⁹ mēbrane cādore: qua naſcitur inuolu⁹. Et hāc maculā greci alphon: vñ nos albū dicitur appellāt: vt inq̄ ſellus allegās Lucil. Hec odioſa mihi vitiligo eſt: vñ dolet inquit. Sed Cel. vitiliginē dicit eſſe herbā q̄ alphas dicit: q̄ alba cū et alia quoz ſit gurtis diſperſa: q̄ melas a colore nigro dicit: vtraq̄ tñ ſerpit. Ob hanc igit ſimilitudinē vitiliginē magis dicitur puo. Hōn eſt hęc herba ſiue virgultū: vt ait ſellus a vitulo vta vitio: ſed a vite nuncupat: cuius nature eſt vt ſine admiculo ſtare nō poſſit. de morbo ſic meminit. Apul. in magia. Cū caro in humore crallum et ſpumidū inimico igni colli q̄ facit et ſpū in idē parto ex cādore cōpreſſi aeris albida et humida tabes ſiuit. Terra nāq̄ tabes ſi foras e poris p̄pirauit maiore dedecore q̄ nota diſſat diſ pectoris p̄more cū vitiliginē inſignit et oib⁹ maculatiōibus cōnariat. Pl. lib. ij. Ferūt eos q̄ quoti die gāt capparin paralyſi nō p̄chitari: nec licnis dolibus: radit ei⁹ vitilagineſ albas tollit. Martian⁹ lib. iij. lingue vitiliginē dedit p̄ quādā ſimilitudinē cū inquit. Scabros dices vitiliginēq̄ linguarū: quas in ſola equidē ciuitate cōtraxerat.

**Vitiligo** as: pe. cor. obſtrigilo/corpo/rimtor/mordeo. vñ vitiligores dicit ſunt obtrectatores ex vitio: ee litigatoib⁹ cōpoſita dicitio. Pl. in prolo. Scio ego que ſcripta ſunt: hec ſi palam proferantur/multos fore qui vitiligent.

**Vitulari** veteres ſurparūt. p̄ voce letari. Et vitulātea dicit letātes et vitulatio leticia: qm̄ eā verā vitā putabāt q̄ in ſūma leticia ac trāquillitate degere. Hōne viuere ſep̄numero ponit pro letā vitā agere.

**Vito** as: caueo: cuius cōpoſita ſūt deuico: cuiſo: p̄ſecte vito. Lactā. Sic hominē penitēte cauti ac diligenti facit ad euitanda peccata in que ſemel fraude deſide rip⁹ habent penulimā correpta.

Vitabundus idem qd vitas. Sal. Darius vitabundus classem hostiu ad oppidum puenit.

Vitium pprie dicitur qd virtuti opponitur: vitio: qd vitian du strac fugiedu. Dicitur qd vitii comitit. Aliquid de error. Dicitur Libru vitios plent. Aliquid moribus: Quis ad inuice separent: qd morbus sic habitus quida cōtra naturā qd vium rei facit deterior: vt febrius: infantia. Vitium vō ppetuū corporis spedimentu: vt cecitas/ claudicatio/ vecordia. Et nō solū in hoie/ sed i alijs hz rebz dicit. Cice. peto. Si nihil est in parietibz aut te: cō vitij cetera mibi pbabunt. Dicit qd morbosus est etiā vitiosus dicit: sed nō eōtrario. Equz morosus z calcitrosus vitiosus nō morbosus est. Claudus vō aliquo actu factus z morbosus z vitiosus dicit pōr.

Vitio dare est culpāre: vitupare. Terē. in And. Hunc quā rem vitio dent queis aduertit. Et paulo post illi vituperat facium.

Vitiositas (vt Cice. li. iij. tul. inquit) est habitus aut affectio in tota vita inconstans.

Vitiosus magistratus dicitur vitio creati. vñ apud Liuiū leguntur expugnati esse: vt vitiosus dicator: p augures fieret. Cice. in phil. vitiosum cōsule appellat. hoc est vitio creati ex augurū disciplina. Quā em cōmittit Romē habebant cā magistratūz creandoz solent augures de celo seruari: si aut fulmen vidissent aut contraria audiuissent. Quare paugures nūciaria illi magistratus vitio creati esse dicebant: z ita se abdicare cogebantur.

Vitio as: corruptio/ destructio. Lactā. lib. viij. Aer vitiosus a corruptus z pestilētia fier. Plau. in prolo. Pul. Et filia lyconides vitiosat. Nam vitiosā virgine dicitur cū pudicitia amittit: z vitare eē sedare. Apul. Atroz oculo vitiosus. Hinc vitio creati dicitur qd cecū vel manū/ vel claudū nati/ factiue sunt. Hinc vitiatio vitio lato: corruptio/ vitiositas vō vitii dicit.

Vitupero as: vitio aliquid do: qd vitia paro. Terē. Id est vituperat factū. Hinc vitupatio: qd si cū verbo venio vel similibz iungat: passiuē accipit. Cice. Et ppe eū in sermone hoim: atqz in cōtra vitupationē veniret.

Vituperium idem qd vituperatio. Cice. Et etiā a vitio dicitur vituperium.

Vituperones qui z vituperatores.

Vitru materia translucida: qd ex arena z cinere fieri dicitur. Vuo is xi cū: quasi vim z vigorem habeo: qd licet ab solutū sit: dicimus tñ qñs vniu felicit vitā. Interduz viuere est letā vitā agere. Quis verbū cōposita sunt cōvuo: vnde z cōvuiū: pūuo. qd est vīs ad finē vniu Plau. in cap. Etiam si pūuo vīs ad summā gratē tñ breue spaciū est: pferundi qd minitas. Reuuo. a qd reuulso rursus viuus/ sio. Supuuo. Hic. in exo d. Si vno die vel duobz supuierit nō subiacet pēne. Huius vbi frequētariū est vitio asa: qd sit vitio asa.

Viuere in diem dicitur qui quotidie parat noua cibaria nihil referuātes: nec recōdito vtunt: hodie appetentes hodie illud: quoz varia est vita z vitus. Cice. li. v. tul. Nos indie viuim. Col. li. iij. Nec puidēt futuro tēpori: sed qd plane in die viuant sic imperat vitibus z eas ita multis palmis bōnerat: vt posteritati non consulant.

Viuus a vni: qd vitā habet: quādoqz ponit p naturalī. Arg. li. ij. Geoz. Et vna sua plantaria terra. Quāqz p eo qd vim aliquā habet: vnde viuū lapidē dicitur ignitū: qd vim habet: emittēdi ignē. Quāqz p valido ac vedemet. Arg. Paulatin abolere sichest: Incipit z tērat viuū puerere amore. Hinc semiuuū: qd nō significat sem in otuū: nō debile ac vigor: erigui viuū validū: vigozolum: diu viuēs: z qd absumi non pōt. Hinc viuatio: viuacissimus: viuacitas que est vigoz ac robur: z viuacia.

Vuidus a vni: quasi viuus. Dicitur. Quattuor artificis

viuida signa boues: qd spirantia atqz viuantia. Als integrū. Plau. in ru. Nō vides me referre vuidū re: te sine squamoso pecu. Legit z vuidum.

Viuariū locus in quo vel aues: vel pisces: vel fere continent: que ad victū dātāt ptenent. Dicitur. Ostreorum viuaria primus Sergius orata in Baiano inuenit. Idem leporariū dicitur et roborariū. Proprie tñ piscine vbi pisces cōtinent: sicut apiaria loca: in qd alui apā tenent: que mellifera z mellaria noiant.

Viuiradix vitis que cū radice ferit: quasi vniā radicem habēs: ad differentiā maleoli: z talearū. Dicitur. In arido solo viuiradix quoz frustra feritur. Col. Satio: mis autē duo sunt genera maleoli vel viuiradicis.

Viuerra animal parūū quidē sed magni vigoris. Dicitur. Stella rustica dicitur: vt ait Strabo apprica impostata. Hic vtunt adolēcentes ad extrahēdas de parietibz nidis auiculas. Hic dicitur yca. Aristoteles lib. ij. de aiālibz. In pdolesena via interiacet: cui vltra alterū latus signū gale: circa alterū signū nō potest.

Dicitur. In pdolesena insula via mustelle nō transeunt: Et aliud mustellarū syluestriū genū: qd lōge domesticūz maiores iūt: a grecz Itides vocāt. Arist. Itis syluestris mustelle genū est magnitudine mellifera castelli: sed pilo facie albedine partis inferioris z moris astutia mustelle simile est: manifeste maiorē imodiū officit alucaribus. Geniale eius officū est. Sed syluestriū quoz mustellarū duo genera sunt: alterū sub vō tre rufficat: marte appellat. Var. Genator marte supbus adest. Alterū cādidius z viuerra vocat. Dicitur. Dagna ppter venatū eozū viuerris grā est: imitatio eas in specus qui sunt multiformes in terra. vñ z nomen aiāli. s. canicul. Atroz genū greci yca. cyprioz nostri syluestres mustellas nuncupāt.

Vix aduerbiū significat cum vi ac difficultate: z labore. Arg. li. ij. Geoz. Vix humiles apibus castas roiez ministrat. Terē. Vix retraxi filium ab amore ancille. Aliquid ad tēpus. Arg. Vix e cōspectu scule telluris in altū: Acla dabit leni. i. statim. Idē. Et quos sōnia vix vbe reuellit: id est nuper. Aliquid ponit p non. Luc. Carcer vix carcere dignus. Quid. Vix Dianna tanti totaqz Troia fuit.

Vix tandem significat post multū tēporis. Cice. Appio pul. Vix tandem legi litteras dignas Appio Cirgi. Vix tandē Irbaci magnis clamoribus actus Compostro rupit vocem.

D Ante 2

Vlcus est recta z clausa malignitas. Est enim sanies cōcreta intra cutē latitās: qd vt pperē abrupta cute erūpar emplastris supne alligatis solet cōfoueri. Arg. lib. iij. geoz. Et si quis ferro ponit rescindere summū Vlcis os: alit vitii viuus regēdo. Vultus vero est hyans patens: qd apura corporis icu facta: vlcera capitis manātia sunt: qd greci cōpōas vocāt: impenitū vulg. termā. Quidā hoc nomen aspirādū putāt qm a greco originem trahat. Illi em. Vlcōs helcos.

Vlcero as: pe. cor. dilatio: z quasi vlcus factio dicitur. Hinc epulcero vlcus dilatio. Col. lib. viij. Fere autē p estare sic muscis aures canū: epulcerat sepe vt amittat p translationē significat epulcero/ epulcero. Cice. Ita mibi animū epulcerauit.

Vlcis cor eris: vlcus vindico z iniuriā nō ipunitā relinq. Vlex fructus rois marini similis aspa aurū retinens.

Vlugo pe. pro. terre humor ex ea nunqz recedēs: vñ vliginosus ager qui sempz ex ea humis. Humidus qui aliqz siccit. Var. Solū oportet esse eruderatū z p cūū: vt euertit facile possit ac fieri purū. Non em solum ea vligo sanam corrūpit onū: sed etiā vngulas scabias fieri cogit.

Vllus aliquis quasi vnus aliquis: qd nōmē nunqz affit.

